

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobkyně:

Insolvenční servis v.o.s., IČO 07306709
sídlem Mišákova 326, 779 00 Olomouc
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D. LL.M
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha

proti

žalované:

██████████, narozená ██████████
bytem ██████████
zastoupená obecným zmocněncem ██████████
██

o zaplacení částky 1 232 646,91 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 12. 2023, č. j. 16 C 101/2023-137, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 1. 10. 2024, č. j. 16 C 101/2023-210,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně ve znění opravného usnesení **se potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 36 003,55 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 1 232 646,91 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 26. 10. 2022 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku na účet majetkové podstaty dlužníka [REDACTED], narozeného [REDACTED], bytem [REDACTED], č. účtu: [REDACTED] (odstavec I. výroku). V odstavci II. výroku pak uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 84 068,38 Kč do tří dnů do právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.
2. Vyšel ze zjištění, že žalobkyně coby insolvenční správce dlužníka [REDACTED] (manžela žalované) se po žalované domáhá zaplacení částky shora uvedené s tím, že sepsal dne 12. 9. 2022 do majetkové podstaty dlužníka jako položku č. 3 a č. 4 zůstatky na účtech č. [REDACTED] v částce 746 255,91 Kč a na čísle [REDACTED] v částce 486 391 Kč vedených Českou spořitelnou, a. s. O této skutečnosti žalobkyně vyrozuměla žalovanou dne 15. 9. 2022 coby majitelku výše specifikovaných účtů a poučila ji o možnosti podat vylučovací žalobu a o následcích zmeškání lhůty k podání vylučovací žaloby. Žalovaná pak vylučovací žalobu nepodala. Insolvenční řízení proti manželovi žalované [REDACTED] je vedeno před Krajským soudem v Českých Budějovicích coby soudem insolvenčním pod sp. zn. [REDACTED]. V tomto řízení pak byl zjištěn úpadek dlužníka, schváleno oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Následně bylo schválené oddlužení zrušeno a byl prohlášen konkurz na majetek dlužníka. Spolu s vyrozuměním o soupisu peněžních prostředků do majetkové podstaty žalobkyně poučila žalovanou o možnosti podat žalobu o vyloučení sepsaného majetku z majetkové podstaty u insolvenčního soudu proti insolvenčnímu správci ve lhůtě 30 dnů od doručení vyrozumění. Též byla žalovaná poučena, že pokud nebude žaloba podána včas, platí, že označený majetek je do soupisu pojat oprávněně s odkazem na § 225 odst. 3 insolvenčního zákona. V řízení bylo nesporné, že žalovaná vylučovací žalobu nepodala.
3. Soud prvního stupně pak dospěl k závěru, že v případě jakýchkoliv sporů o rozsah majetkové podstaty, popřípadě námitek k postupu insolvenčního správce, je tyto otázky povolán řešit výlučně insolvenční soud v insolvenčním řízení jako insolvenční spory, popř. v rámci dohlédací činnosti. Soudu prvního stupně v této věci pak jejich posuzování zásadně nepřísluší, a to ani v tomto řízení při projednání žaloby na plnění. Okresní soud tak zkoumal, zda žalobkyni svědčí právo, kterého se žalobou domáhá. Bylo prokázáno, že insolvenční správce do majetkové podstaty dlužníka sepsal finanční prostředky ve výši žalované částky jako zůstatky na účtech žalované. To vyplývá ze samotného soupisu majetkové podstaty. Současně bylo prokázáno, že žalobce výzvou ze dne 15. 9. 2022 poučil žalovanou o jejím právu podat žalobu proti insolvenčnímu správci k insolvenčnímu soudu, pokud má za to, že předmětný majetek byl do majetkové podstaty sepsán neoprávněně. Tímto postupem insolvenční správce splnil své zákonné povinnosti podle § 224 odst. 1 a odst. 2 insolvenčního zákona. Žalovaná pak měla možnost veškeré námitky k postupu správce uplatnit v řízení o vylučovací žalobě. Pokud tak neučinila, zbavila se zákonné možnosti napadnout postup insolvenčního správce a nastávají důsledky podle § 225 odst. 3 insolvenčního zákona. Platí tak nevyvratitelná právní domněnka o oprávněnosti zápisu majetku do soupisu. Nedůvodná je námitka žalované, že výzva byla sepsána v českém jazyce, kterému nerozumí. Lze u ní očekávat

alespoň základní znalosti českého jazyka, když sňatek se žalobcem uzavřela před více než 10 lety a na území České republiky rovněž podniká. I kdyby tomu tak nebylo, je na žalované, aby si správu svých věcí zajistila. Nedůvodná je tato námitka tím spíše, když tvrdí, že všechny záležitosti konzultuje se svým manželem. Má též zřízení datovou schránku a musí tak počítat s tím, že jí do ní budou zasílána různá rozhodnutí orgánů veřejné správy se všemi důsledky. Navíc poté co obdržela vyrozumění, uvedla ve svém vyjádření, že tuto záležitost konzultovali spolu s manželem s jejich právním zástupcem. Pokud pak dále žalovaná v řízení argumentovala tím, že výše částek na účtu neodpovídá skutečnosti, že se nejedná o její majetek, přičemž finanční prostředky jsou od [REDAKCE] jejího manžela na různé [REDAKCE], pak to jsou právě argumenty, které bylo potřeba uplatnit v rámci řízení o vylučovací žalobě. Soud prvního stupně tak dospěl k závěru, že finanční prostředky pojaté do soupisu majetkové podstaty byly sepsány oprávněně a žalovaná je povinna tyto prostředky žalobkyni coby insolvenčnímu správci do majetkové podstaty vydat. O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl podle úspěchu ve sporu.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolání. V něm namítá, že dne 29. 1. 2013 uzavřela s [REDAKCE] smlouvu o úpravě svých budoucích majetkových vztahů v manželství, a to ve formě notářského zápisu. Ten byl dne 31. 5. 2021 v 10:00 hodin předán [REDAKCE], společníkovi žalobkyně. Ten tak nepochybně věděl, že žalovaná má předmanželskou smlouvou oddělen svůj majetek. Finanční prostředky na jejích účtech tak nemohou být předmětem žádného řízení, které se týká jejího manžela. Majetek žalované pak byl bezdůvodně sepsán a pojat do majetkové podstaty. Žalovaná dále namítá, že finanční prostředky, kterých se žalobkyně žalobou domáhá, nejsou většinou peníze žalované, nýbrž se jedná o příspěvky [REDAKCE], které spolupřidal manžel žalované [REDAKCE]. Nejedná se ale ani o peníze jmenovaného, jsou to finanční prostředky mnoha osob, které je poskytovaly za účelem přispění a vyjádření svého politického názoru. V této souvislosti poukazuje na v odvolání specifikované rozhodnutí Policie ČR, která finanční prostředky na účtu žalované ověřovala a zjistila, že se skutečně jedná o peníze podporovatelů. V odvolání též žalovaná uvádí, že když obdržela od insolvenčního správce výzvy k vydání finančních prostředků, netušila význam této výzvy a byla si jista, že insolvenční správce nepodnikne žádné kroky proti jejímu majetku, neboť byl obeznámen s notářským zápisem. Jeho postup pocítuje jako účelový a podvodný. V odvolání dále poukazuje na chybu v čísle účtu, které se insolvenční správce dopustil ve své výzvě zaslané žalované. Insolvenční správce též pochybil, pokud jednu částku započítal dvakrát, neboť tato byla převedena z jednoho účtu žalované na druhý účet. K tomu žalovaná cituje v odvolání z předmětné výzvy a dovozuje z ní, že tato je nepřezkoumatelná a nevykonatelná. Mate adresáta a neumožňuje mu se proti výzvě bránit. Nebyly rozepsány částky a platby na základě kterých insolvenční správce žádal vydání peněz a též neuvedl správná čísla účtů a dokonce ani správnou výši zůstatků. Nelze tento právní úkon považovat za relevantní a odpovídajícím postupům kladeným na insolvenčního správce. Kromě toho, že správce pochybil v označení účtu žalované, tak částku 540 000 Kč spočítal dokonce dvakrát poté, kdy tyto peníze byly převedeny z jednoho na druhý účet žalované. Po žalované nelze spravedlivě požadovat, aby chyby a nepřesnosti v komunikaci šly k její tíži a aby ignorace jistých faktů insolvenčním správcem byly v její neprospěch. Žalovaná se cítí poškozena postupem insolvenčního správce, který k ní přistupuje jako k dlužnici, ačkoliv ona sama jí v žádném případě není. Vzhledem ke stupni znalosti českého jazyka žalovaná nikdy nejednala sama při jednání s úřady a vždy ji zastupoval manžel nebo pověřená osoba. Nevykonávala ani činnosti z postavení statutárního orgánu, vždy aktivity za ni vykonávala třetí osoba. V závěru odvolání pak žalovaná uvádí, že nalézací soud není příslušný k rozhodování věci o zaplacení, která vychází ze sporného insolvenčního řízení. Žaloba na zaplacení má všechny atributy věci, která spadá do působnosti insolvenčního soudu. Není možné oddělovat požadavek na zaplacení jisté finanční částky a nezkoumat, zda byly dodrženy všechny požadavky na insolvenční řízení v této konkrétní fázi. Výzva musí splňovat jasné dané parametry, které jistě splněny nebyly a nalézací soud konstatoval, že tyto okolnosti mu posuzovat nepřislouší. Pokud se však necítí oprávněným rozhodovat v souvislostech, nelze aby bez dalšího dokazování žalobě vyhověl. Nelze se tak spokojit

s konstatováním soudu prvního stupně, že předmětem řízení je toliko posoudit, zda žalobkyni svědčí právo, kterého se žalobou domáhá, aniž by zkoumal všechny okolnosti s tím spojené. Navrhla zamítnutí žaloby.

5. Své odvolání žalovaná posléze doplnila dvěma podáními. V nich rozvíjí námitky v odvolání uplatněné a cituje z různých rozhodnutí Ústavního soudu. Dále poukazuje na to, že do majetkové podstaty lze zahrnout pouze majetek, který existuje a je identifikovatelný ke dni soupisu. Nelze zpětně zahrnout peněžní prostředky, které byly na účtu v minulosti. Uvádí též, že žalovaná se snaží uplatnit své právo na spravedlivý proces a v tomto řízení se snaží rozporovat rozsah majetkové podstaty a postup insolvenčního správce. Nepožaduje v tomto řízení suplování incidenčního řízení, ale řádné posouzení skutkové podstaty případu dříve, než soud významně zasáhne do její práv. K argumentu, že nepodání vylučovací žaloby zakládá oprávněnost soupisu do majetkové podstaty žalobkyně, pak uvádí, že přísné trvání na formálních lhůtách nesmí vést k legalizaci neoprávněného zásahu do vlastnictví. Zabývá se pak otázkou vlastnictví financí sepsaných do majetkové podstaty. Namítá, že žalobkyně nijak nevysvětluje, proč by měly být finanční prostředky vlastnictvím dlužníka, když je lidé posílali na [REDAKCE] [REDAKCE] žalované nikoliv dlužníkovi. Z tohoto účtu pak byly placeny žalovanou náklady na [REDAKCE] přímo. Dlužník pouze pracoval jako [REDAKCE]. Okresnímu soudu též vytýká ignoraci skutečnosti, že součástí sepsané finanční částky jsou výplata podpory v nezaměstnanosti od úřadu práce, kompenzační bonusy od finančního úřadu a další nezabavitelné finanční prostředky. Vyrozumění o soupisu do majetkové podstaty pak vyčítá vady s tím, že ani jednou nebyl použit termín „vylučovací žaloba“. Žalovaná tak sice byla poučena o možnosti podat žalobu, nikoliv však vylučovací žalobu. Též namítá chybějící označení insolvenčního soudu, u něhož má být vylučovací žaloba podána. Namítá též nedostatečnou identifikaci věci, práva, pohledávky a jiné majetkové hodnoty zahrnuté do soupisu majetkové podstaty. Vyrozumění o soupisu je tak zmatečné a chybí v něm údaj o výši finančních prostředků sepsaných do majetkové podstaty. Ohledně 746 255,91 Kč a 486 391 Kč je ve výrozumění pouze uvedeno, že jde o finanční prostředky, které byly k určitým dnům na účtu žalované (k 9. 9. a 12. 9. 2022) a ani tento údaj nelze považovat za identifikaci sepsaného majetku. Realita je však taková, že žalovaná měla ke dni soupisu tedy k 12. 9. 2024 (odvolatelka zřejmě míní 2022) na svých účtech pouze 78 687,93 Kč nikoliv žalovanou částku. Částku 1 153 958,98 Kč tak žalobkyně sepsala do soupisu zpětně. Namítá rovněž, že vyšetřování Policie ČR objevilo chyby i v součtu sepsaných finančních prostředků, tedy peněz, které na účtu ke dni zápisu fakticky nebyly. Částku 450 000 Kč, kterou si žalovaná přeposlala, sepsala žalobkyně dvakrát. Též uvedla minimálně jednu částku ve výši 5 000 Kč, která na účty nikdy nepřišla. K namítaným chybám ve výrozumění o soupisu do majetkové podstaty cituje z judikatury Nejvyššího soudu a zdůrazňuje, že pokud chybí ve výrozumění některá z podstatných náležitostí, nemůže jeho doručení přivodit počátek běhu lhůty k podání vylučovací žaloby. Z toho pak dovozuje, že výrozumění o soupisu ze dne 19. 9. 2022 trpí vadami a žalovaná tak nemohla začít běžet lhůta pro podání vylučovací žaloby. Nelze tak ani namítat, že by byl majetek sepsán do majetkové podstaty oprávněně. Insolvenčnímu správci pak vytýká selektivní a účelové postupy. To dovozuje z toho, že financování organizace [REDAKCE] se věnovalo více osob a jednalo se o prostředky, které nebyly v dispozici dlužníka. Tyto prostředky byly přesouvány i na další účty, např. účet [REDAKCE]. O tom měl správce informace. Zcela pak účelově pak neprovedl soupis majetku [REDAKCE] a postupoval tak selektivně a účelově, když se rozhodl vymáhat prostředky výhradně po žalované. To lze považovat za zneužití jeho pravomocí. Neúspěšně se též pokusil přimět banku žalované k zablokování jejích účtů. Jelikož neuspěl v insolvenčním řízení, pokusil se ho obejít tím, že zneužil civilní řízení k dosažení stejného výsledku. Tedy k získání finančních prostředků, které mu nepřísluší. Soupis majetku insolvenčního správce antidatoval, neboť tento soupis prováděl 12. 9. 2022, ale částku 746 255,91 Kč sepsal zpětně ke dni 9. 9. 2022. To odporuje § 218 odst. 2 insolvenčního zákona.
6. K odvolání žalované se vyjádřila žalobkyně. Ve svém vyjádření vyvrací opodstatněnost odvolacích námitek a navrhuje potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.

7. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o. s. ř. v návaznosti na ustanovení § 202 o. s. ř., bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), projednal odvolání podle § 212 o. s. ř. a přezkoumal napadený rozsudek podle § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř.
8. Odvolání žalované není důvodné.
9. Podle ustanovení § 224 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) insolvenční správce, který zapíše do soupisu věci, práva, pohledávky a jiné majetkové hodnoty, které nenáleží dlužníku nebo jejichž zahrnutí do majetkové podstaty je sporné zejména proto, že k nim třetí osoba uplatňuje práva, která to vylučují, do soupisu poznamená, komu sepisovaný majetek náleží, nebo kdo k němu uplatňuje své právo. Tuto osobu insolvenční správce písemně vyrozumí o zahrnutí majetku do soupisu a na její žádost jí o tom vydá osvědčení. Osvědčení musí vždy obsahovat i uvedení důvodu, pro který insolvenční správce tento majetek sepsal. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení vyrozumění podle odstavce 1 musí obsahovat i poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a o následcích zmeškání lhůty k podání vylučovací žaloby; náležitosti tohoto vyrozumění stanoví prováděcí právní předpis.
10. Podle ustanovení § 225 odst. 1 insolvenčního zákona, osoby, které tvrdí, že označený majetek neměl být do soupisu zahrnut proto, že to vylučuje jejich právo k majetku nebo že tu je jiný důvod, pro který neměl být zahrnut do soupisu, se mohou žalobou podanou u insolvenčního soudu domáhat rozhodnutí, že se tento majetek vylučuje z majetkové podstaty. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení, žaloba musí být podána proti insolvenčnímu správci, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy osobě uvedené v odstavci 2 bylo doručeno vyrozumění o soupisu majetku, k němuž uplatňuje právo. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty insolvenčnímu soudu. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení nebyla-li žaloba podána včas, platí, že označený majetek je do soupisu pojat oprávněně. Totéž platí i tehdy, jestliže insolvenční soud žalobu zamítl, nebo jestliže řízení o žalobě zastavil nebo ji odmítl.
11. Odvolací soud se při svém rozhodnutí zcela ztotožňuje s tím, k jakým skutkovým zjištěním soud prvního stupně na základě dokazování před ním provedeného dospěl a těmito skutkovým zjištěním nemá čeho vytknout. Ztotožňuje se i s právním hodnocením věci tak, jak soud prvního stupně uvádí v odůvodnění napadeného rozsudku. Důkazy provedené v řízení před soudem prvního stupně tento hodnotil tak, jak ukládá ustanovení § 132 o. s. ř., tedy každý důkaz jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti. Z odůvodnění napadeného rozsudku pak vyplývá, že soud prvního stupně přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co uvedli účastníci. Rozsah provedeného dokazování pak odpovídá předmětu řízení a jak již uvedeno, z takto zjištěného skutkového stavu odvolací soud při posouzení odvolacích námitek vychází.
12. Odvolací soud pak odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku a pouze s ohledem na odvolací námitky dodává: Odvolací soud si je vědom skutečnosti, že soupis majetkové podstaty vyhotovený insolvenčním správcem může vyvolat negativní reakce třetích osob (zde žalované), argumentujících neoprávněností zahrnutí majetku do majetkové podstaty. Třetí osoby pak musejí svůj nesouhlas projevit podáním žaloby na vyloučení tohoto majetku ze soupisu majetkové podstaty. Žaloba na vyloučení věci, práva, pohledávky nebo jiném majetkové hodnoty z majetkové podstaty musí směřovat proti insolvenčnímu správci. Není-li přitom taková žaloba podána v 30denní lhůtě od doručení vyrozumění o provedení sepisu majetku do soupisu majetkové podstaty, má se za to, že majetek byl do soupisu pojat oprávněně. Zmeškání lhůty má pro třetí osobu (žalovanou) ten důsledek, že majetek již neoddiskutovatelně náleží do soupisu majetkové podstaty. Stejný důsledek by pak ostatně mělo i zamítnutí podané vylučovací žaloby insolvenčním soudem. V této souvislosti pak odvolací soud zdůrazňuje, že nemůže žádným způsobem pominout právní názor, který Nejvyšší soud ČR vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 20. 11. 2014, sp. zn. 21 Cdo 953/2014 totiž, že otázku, zda určitý majetek byl pojat soupisu majetkové podstaty oprávněně je povolán řešit výlučně insolvenční soud, a to na základě žaloby na vyloučení majetku z majetkové podstaty, kterou

projedná a rozhodne jako incidenční spor; jiný než insolvenční soud nemůže posuzovat příslušnost určitého majetku k majetkové podstatě, a to ani jako otázku předběžnou.

13. Pro rozhodnutí v této věci je podstatná skutečnost, že žalovaná se v tomto řízení (řádně podané žalobě, neboť žalovaná finanční prostředky sepsané žalobkyní do majetkové podstaty dlužníka žalobkyni dobrovolně nevydala) brání tím, že právě žalobkyně pojala majetek (finanční prostředky nacházející se na účtech žalované) do soupisu majetkové podstaty neoprávněně a že při tomto soupisu žalobkyně pochybila stejně jako při následném vyrozumění žalované.
14. S ohledem na výše citovaná zákonná ustanovení § 224 a § 225 insolvenčního zákona a na citovanou judikaturu Nejvyššího soudu však odvolací soud otázku, zda finanční prostředky na účtech žalované vedené Českou spořitelnou, a.s. byly pojaty do soupisu majetkové podstaty dlužníka [REDACTED] oprávněně, řešit nemůže a nemohl to řešit ani soud prvního stupně v této věci.
15. Odvolací soud v této souvislosti též poukazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 7. 2004, sp. zn. 29 Odo 394/2002, v němž se Nejvyšší soud zabýval podstatou vylučovací žaloby a dospěl k závěru, že touto podstatou je závažným způsobem vyřešit otázku, zda majetek sepsaný do konkurzní podstaty byl do soupisu pojat oprávněně a zda zde není silnější právo jiné osoby než úpadce, které soupis tohoto majetku a jeho následné zpeněžení v konkurzu vylučuje. Nejvyšší soud v tomto rozhodnutí dále zdůraznil, že nejde o úpravu vlastní toliko konkurznímu právu; stejným způsobem (vylučovací žalobou, kterou musí podat ten, kdo se domnívá, že má k věci silnější právo) se totiž řeší (a z historického pohledu v českých zemích vždy řešil) i spor o majetek sepsaný v rámci výkonu rozhodnutí či exekuce (např. § 267 o. s. ř.). V insolvenčním právu pak následky marného uplynutí lhůty pro podání vylučovací žaloby upravuje výše citované ustanovení § 225 odst. 3 insolvenčního zákona, které pro případ, že vylučovací žaloba nebyla včas podána, zakládá nevyvratitelnou právní domněnku oprávněnosti soupisu majetku. V insolvenčních poměrech je pak tím, kdo má povinnost třetí osobu vyrozumět písemně o soupisu, insolvenční správce. Lhůta k podání vylučovací žaloby je pak určena zákonem (§ 225 odst. 2 insolvenčního zákona). Jak ostatně již výše uvedeno, marné uplynutí lhůty k podání vylučovací žaloby má pro třetí osobu, která k majetku pojatému do majetkové podstaty uplatňuje práva, jež soupis vylučují, závažné důsledky. Zmeškání lhůty k podání žaloby, totiž nastoluje nevyvratitelnou právní domněnku, že majetek je do majetkové podstaty pojat oprávněně a je prakticky vyloučeno, aby se tato osoba v dalším průběhu insolvenčního řízení domohla jeho vyřazení z majetkové podstaty. Tyto výše nastíněné přísné důsledky lze vůči osobě, která uplatňuje k majetku pojatému do majetkové podstaty svá práva (neslučitelná se soupisem) vyvozovat pouze tehdy, nepodá-li žalobu, přestože byla o možnosti, jak se proti sepsu bránit řádně poučena. V právní praxi není sporu o tom, že požadavku na řádné poučení dostojí pouze takové vyrozumění insolvenčního správce, které obsahuje kromě specifikace majetku pojatého do soupisu a označení insolvenční věci i poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a o délce a počátku běhu lhůty k jejímu podání, uvedení osoby, vůči níž má vylučovací žaloba směřovat, označení soudu, u něhož má být podána a též poučení o následcích zmeškání lhůty k podání vylučovací žaloby (jak plynou z ustanovení § 225 odst. 3 insolvenčního zákona). Chybí-li pak ve vyrozumění některá z těchto podstatných náležitostí, nemůže jeho doručení přivodit počátek běhu lhůty k podání vylučovací žaloby dle ustanovení § 225 odst. 2 insolvenčního zákona a v důsledku toho ani následek uvedený v ustanovení § 225 odst. 3 insolvenčního zákona, tedy této osobě lhůta k podání vylučovací žaloby nezačne běžet a může ji tak podat kdykoliv poté, co se sama o sepsu majetku dozví. Obdobný závěr totiž ten, že chybí-li ve vyrozumění některá z nezbytných náležitostí uvedených v § 224 insolvenčního zákona a § 13a vyhlášky č. 311/2007 Sb. o jednacím řádu pro insolvenční řízení, nemůže jeho doručení přivodit ohraničení lhůty k podání vylučovací žaloby vyslovil Nejvyšší soud v rozhodnutí Rc 127/2012 (rozsudek ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 29 Cdo 4034/2011). Odvolací soud pak zastává názor, že posouzení toho, zda vyrozumění insolvenčního správce (žalobkyně) o soupisu majetku do majetkové podstaty splňuje náležitosti § 224 insolvenčního zákona a § 13a vyhlášky č. 311/2007 Sb. přísluší insolvenčnímu soudu v řízení, v němž by posuzoval včasnost

podání vylučovací žaloby žalovanou. Pro soud prvního stupně i odvolací soud rozhodující v této věci je pak pro rozhodnutí podstatná toliko skutečnost, že existuje soupis majetkové podstaty, v němž pod položkami č. 3 a 4 sepsala žalobkyně coby insolvenční správce konkrétní majetkové hodnoty a vylučovací žaloba týkající se těchto sepsaných majetkových hodnot nebyla podána. Nelze totiž přehlédnout, že dispoziční oprávnění k finančním prostředkům na bankovních účtech žalované má po sepisu do majetkové podstaty insolvenční správce, a pokud se vydání tohoto sepsaného majetku proti žalované domáhá, neboť tato mu je dobrovolně nevydala, muselo být v této věci žalobě vyhověno.

16. I pro další odvolací námitky týkající se toho, že český jazyk není mateřským jazykem žalované a námitky spočívající v tom, že snad předpokládala nečinnost insolvenčního správce vůči svému majetku, platí totéž, co již výše uvedeno, totiž že i tyto námitky směřují proti postupu žalobkyně coby insolvenčního správce a musí tak být řešeny soudem v insolvenčním řízení.
17. S ohledem na výše uvedené tak byl věcně správný rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. potvrzen včetně výroku o náhradě nákladů řízení, v němž odvolací soud rovněž žádné pochybení neshledal a žalovaná ve svém odvolání proti této části napadeného rozsudku ani ničeho nenamítala.
18. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení má oporu v ustanovení § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy plně úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů i odvolacího řízení. Ty jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 13 260 Kč (za písemné vyjádření k odvolání a účast při odvolacím jednání). Výše odměny advokáta je určena z tarifní hodnoty 1 232 646,91 Kč. Součástí nákladů řízení je pak též paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby, a to ve výši 300 Kč za úkon ze dne 20. 8. 2024 a ve výši 450 Kč za úkon ze dne 8. 1. 2025 (§ 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátní tarif v platném znění) a též paušální náhrada za promeškaný čas za 12 půlhodin po 150 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu) K těmto částkám je nutno připočítat i cestovní výdaje právního zástupce žalobkyně za cestu z Prahy do Českých Budějovic a zpět vlakem České dráhy, a.s. ve výši 685 Kč. Součástí náhrady nákladů řízení je též 21 % DPH z uvedených částek ve výši 6 248,55 Kč, neboť právní zástupce žalobkyně je jejím plátcem (§ 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání u Okresního soudu v Českých Budějovicích k Nejvyššímu soudu ČR v Brně ve lhůtě 2 měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, avšak jen za podmínek uvedených § 237 o. s. ř.

Nebude-li podle tohoto rozsudku plněno dobrovolně, lze navrhnout jeho výkon.

České Budějovice 8. ledna 2025

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v. r.
předseda senátu